QURAN (FINNISH)

10 - YÃšNU (Joonan suura)

1. Alif, Laam, Raa . NÃ¤mÃ¤ ovat viisauden Kirjan sÃ¤keistÃ¶jÃ¤.

2. PitÃ¤vÃ¤tkÃ¶ ihmiset kummana, ettÃ¤ Me olemme antanut kÃ¤skyvaltamme erÃ¤Ã¤lle heistÃ¤ ja sanonut: Â»Varoita ihmiskuntaa ja julista ilosanomaa niille, jotka uskovat, ettÃ¤ heillÃ¤ on varma paikka Herransa luona.Â» Uskottomat sanovat: Â»Aivan varmasti tÃ¤mÃ¤ mies on ilmeinen velho.Â»

3. Totisesti teidÃ¤n Herranne on Jumala. HÃ¤n, joka loi taivaat ja maan kuudessa jaksossa ja on senjÃ¤lkeen pysyttÃ¤nyt valtansa lujana ja ohjaa hallitustaan. Ei ole ketÃ¤Ã¤n toista valtiasta (hÃ¤nen rinnallaan) paitsi mikÃ¤li HÃ¤n suvaitsee. TÃ¤mÃ¤ on Jumala, teidÃ¤n Herranne, palvelkaa siis HÃ¤ntÃ¤. EttekÃ¶ sitÃ¤ muistaisi?

4. HÃ¤nen luokseen on teidÃ¤n kaikkien palattava. Jumalan lupaus on varma. Totisesti, HÃ¤n luo olennot ja antaa sitten niiden palata takaisin, jotta HÃ¤n voisi palkita ne, jotka uskovat ja oikeamielisesti tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤. Mutta niitÃ¤ varten, jotka ovat antautuneet epÃ¤uskoon, on varattu kiehuva juoma ja tuskallinen tuomio, koska he ovat olleet uskottomia.

5. Juuri HÃ¤n saattaa auringon paistamaan ja kuun loistamaan ja on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt sille asentonsa, niin ettÃ¤ te voitte tietÃ¤Ã¤ vuosien kulun ja ajanlaskun. Kaiken tÃ¤mÃ¤n HÃ¤n on tehnyt totuudessa. HÃ¤n selittÃ¤Ã¤ merkkinsÃ¤ ihmisille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

6. YÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n vuorottelussa ja kaikessa, minkÃ¤ Jumala on luonut taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, nÃ¤kyvÃ¤t selvÃ¤t merkit niille, jotka harjoittavat hurskautta.

7. Totisesti on niitÃ¤kin, jotka eivÃ¤t odota MeidÃ¤n tapaamistamme, vaan tyytyvÃ¤t tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤n ja ovat siitÃ¤ lÃ¶ytÃ¤neet viihtymyksensÃ¤; ja on niitÃ¤, jotka eivÃ¤t vÃ¤litÃ¤ MeidÃ¤n merkeistÃ¤mme.

8. Sellaisten olinpaikkana on oleva tuli palkaksi heidÃ¤n teoistaan.

9. Mutta niitÃ¤, jotka uskovat ja suorittavat hyviÃ¤ tekoja, heidÃ¤n Jumalansa ohjaa heidÃ¤n uskonsa kautta. Purot solisevat heidÃ¤n jalkojensa juuressa autuaissa puutarhoissa.

10. SiellÃ¤ kuuluu heidÃ¤n rukouksensa: Â»Kunnia olkoon Sinulle, oi Jumala!Â» Ja heidÃ¤n tervehdyksensÃ¤ siellÃ¤ on oleva: Â»Rauha!Â» Ja heidÃ¤n rukoustensa loppu on oleva: Â»Ylistys kuuluu Jumalalle, kaikkien maailmojen Herralle.Â»

11. Jos Jumala edistÃ¤isi ihmisille pahaa yhtÃ¤ kÃ¤rkkÃ¤Ã¤sti, kuin he tavoittelevat hyvÃ¤Ã¤, niin heidÃ¤n loppunsa olisi todella jo mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, mutta Me jÃ¤tÃ¤mme ne, jotka eivÃ¤t usko kohtaavansa MeitÃ¤, yksinÃ¤Ã¤n ja sokeina vaeltamaan sokeudessaan.

12. Ja kun ihminen joutuu murheeseen, hÃ¤n huutaa MeitÃ¤ joko maahan vaipuneena tai istuen tai nousten seisaalleen, mutta kun olemme poistanut hÃ¤nen vaivansa, hÃ¤n lÃ¤htee tiehensÃ¤, aivan kuin ei olisi ikinÃ¤ huutanutkaan MeitÃ¤ luokseen vaivan kourissa. TÃ¤llÃ¤ tavoin vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t kaunistelevat tekonsa.

13. Me olemme hÃ¤vittÃ¤nyt jo ennen teitÃ¤ elÃ¤neitÃ¤ sukupolvia, kun he tekivÃ¤t vÃ¤Ã¤rin. HeidÃ¤n aikansa profeetat tulivat heidÃ¤n luokseen, mukanaan selvÃ¤t todistukset, mutta he eivÃ¤t ottaneet uskoakseen. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me palkitsemme niitÃ¤, jotka ovat syntisiÃ¤.

14. SenjÃ¤lkeen Me teimme teistÃ¤ heidÃ¤n seuraajiaan maan pÃ¤Ã¤lle nÃ¤hdÃ¤ksemme, kuinka te toimitte.

15. Ja kun MeidÃ¤n selvÃ¤t merkkimme on heille ilmoitettu, sanovat ne, jotka eivÃ¤t usko kohtaavansa MeitÃ¤: Â»Tuokaa toinen Koraani tai muuttakaa tÃ¤tÃ¤.Â» Sano: Â»Ei ole minun asiani muuttaa sitÃ¤ omasta halustani, noudatan vain minulle annettua ilmoitusta. PelkÃ¤Ã¤n totisesti, ettÃ¤ jos olen tottelematon Herralleni, minua on kohtaava viimeisen pÃ¤ivÃ¤n tuomio.Â»

16. Sano: Â»Jos Jumala olisi tahtonut, minÃ¤ en olisi sitÃ¤ teille ilmoittanut enkÃ¤ tehnyt tunnetuksi; olinhan jo sitÃ¤ ennen

elÃ¤nyt keskuudessanne suuren osan elÃ¤mÃ¤Ã¤ni. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?Â»

17. Kuka tekee enemmÃ¤n vÃ¤Ã¤rin kuin se, joka puhuu valhetta Jumalaa vastaan tai vÃ¤Ã¤ristelee HÃ¤nen merkkinsÃ¤? Totisesti, syntisellÃ¤ ei ole menestystÃ¤.

18. Jumalan sijasta he palvelevat sellaista, mikÃ¤ ei heitÃ¤ vahingoita eikÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤, ja he sanovat: Â»NÃ¤mÃ¤ ovat meidÃ¤n vÃ¤littÃ¤jiÃ¤mme Jumalan luona.Â» Sano: Â»Ilmoitatteko Jumalalle jotakin uutta, mitÃ¤ HÃ¤n ei tiedÃ¤ taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤?Â» Jumalalle olkoon kunnia! Kaukana HÃ¤n on siitÃ¤, minkÃ¤ he asettavat HÃ¤nen rinnalleen.

19. Koko ihmiskunta oli yksi ainoa yhteisÃ¶, mutta he tulivat erimielisiksi, ja ellei Herran sana olisi edeltÃ¤ kÃ¤ynyt, olisi asia, josta he kiistelivÃ¤t, ratkaistu vÃ¤lien selvityksellÃ¤.

20. He sanovat: Â»Miksi hÃ¤n ei ole saanut merkkiÃ¤ Herraltaan?Â» Sano silloin: Â»NÃ¤kymÃ¤tÃ¶n kuuluu yksin Jumalalle. Siksi odottakaa, minÃ¤ olen odottava kanssanne.Â»

21. Kun olemme antanut ihmisten maistaa armoa heitÃ¤ kohdanneen iskun jÃ¤lkeen, niin katso, he alkavat vehkeillÃ¤ MeidÃ¤n merkkejÃ¤mme vastaan. Sano: Â»Jumala on nopein suunnitelmain teossa.Â» Totisesti, lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme kirjoittavat muistiin heidÃ¤n vehkeilynsÃ¤.

22. Juuri HÃ¤n antaa teidÃ¤n matkustaa maitse ja meritse. Mutta kun te olette laivoissa, ja laivat matkustajineen lÃ¤htevÃ¤t purjehtimaan suotuisassa tuulessa ja he siitÃ¤ iloitsevat, silloin hirmumyrsky yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ heidÃ¤t, aallot vyÃ¶ryvÃ¤t kaikilta tahoilta heitÃ¤ kohti ja he luulevat olevansa tuhon omat. Silloin he huutavat Jumalaa ehdottomasti uskoen HÃ¤neen: Â»Jos SinÃ¤ pelastat meidÃ¤t tÃ¤stÃ¤, niin me totisesti olemme kiitollisia.Â»

23. Mutta kun HÃ¤n heidÃ¤t pelastaa, niin katso, maihin pÃ¤Ã¤styÃ¤Ã¤n he hillittÃ¶mÃ¤sti rehentelevÃ¤t. Voi teitÃ¤, ihmiset! TeidÃ¤n pÃ¶yhkeilynne on vain tuhoksi itsellenne. Lyhyen aikaa saatte nauttia maallisesta elÃ¤mÃ¤stÃ¤, senjÃ¤lkeen te palaatte MeidÃ¤n luoksemme, ja Me osoitamme teille, mitÃ¤ olette tehneet.

24. TÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ on kuin vesi, jonka lÃ¤hetÃ¤mme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ maan pÃ¤Ã¤lle, niin ettÃ¤ se imeytyy maan kasvullisuuteen, josta ihmiset ja karja saavat ravintonsa. Kun maa pukeutuu kultaisiin pukimiinsa ja koristeisiinsa ja sen omistajat luulevat olevansa kaiken tÃ¤mÃ¤n herroja, silloin tulee MeidÃ¤n kÃ¤skymme, yÃ¶llÃ¤ tahi pÃ¤ivÃ¤llÃ¤, ja Me niitÃ¤mme kaiken maan tasalle, aivan kuin Ã¤sken ei mitÃ¤Ã¤n olisi ollutkaan. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me selitÃ¤mme merkit ihmisille, jotka ajattelevat.

25. Jumala kutsuu teidÃ¤t rauhan asuntoon ja ohjaa, kenet HÃ¤n tahtoo, oikealle tielle.

26. Jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, heillÃ¤ on hyvÃ¤Ã¤kin parempi osa tallella: heidÃ¤n kasvojaan ei varjosta synkkyys eikÃ¤ hÃ¤peÃ¤. He ovat paratiisin perillisiÃ¤ ja saavat siellÃ¤ ikuisesti asua.

27. Mutta jotka pahaa tekevÃ¤t, heidÃ¤n palkkansa on oleva yhtÃ¤ paha, ja hÃ¤peÃ¤ peittÃ¤Ã¤ heidÃ¤t. HeillÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n suojelijat Jumalaa vastaan; ikÃ¤Ã¤nkuin Ã¶istÃ¤ pimeyttÃ¤ leviÃ¤Ã¤ heidÃ¤n kasvoilleen. He ovat tulen omia, ja siinÃ¤ he saavat ikuisesti pysyÃ¤.

28. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin Me kokoamme heidÃ¤t kaikki yhteen, sanomme niille, jotka ovat asettaneet muita jumalia Jumalan rinnalle: Â»Asettukaa alallenne, te ja teidÃ¤n epÃ¤jumalanne!Â» SenjÃ¤lkeen saatamme heidÃ¤t riitoihin keskenÃ¤Ã¤n, ja heidÃ¤n epÃ¤jumalansa sanovat: Â»Ette te meitÃ¤ palvelleet.

29. Jumala on pÃ¤tevÃ¤ todistaja teidÃ¤n ja meidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤mme, ettÃ¤ me emme edes tietÃ¤neet teidÃ¤n palvelemisestanne.Â»

30. SiellÃ¤ jokainen sielu saa kokea, mitÃ¤ on valmistanut, ja heidÃ¤t viedÃ¤Ã¤n kaikki Jumalan, heidÃ¤n todellisen Herransa eteen, ja heidÃ¤n vÃ¤Ã¤rÃ¤t jumalansa katoavat heiltÃ¤.

31. Sano: Â»Kuka hankkii teille ravinnon taivaasta ja maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤? Tai kellÃ¤ on kuulo ja nÃ¤kÃ¶ vallassaan? Ja kuka tekee kuolleista elÃ¤viÃ¤ ja elÃ¤vistÃ¤ kuolleita? Kuka harjoittaa kÃ¤skyvaltaansa?Â» He vastaavat silloin: Â»Jumala.Â» Sano sinÃ¤: Â»Miksi ette siis palvelisi HÃ¤ntÃ¤?Â»

32. HÃ¤n on teidÃ¤n todellinen Herranne, ja mitÃ¤ jÃ¤Ã¤ teille, hylÃ¤ttyÃ¤nne totuuden, muuta kuin eksymys? SentÃ¤hden, mistÃ¤ olettekaan luopuneet pois?

33. NÃ¤in on Herrasi sana lausunut oikean tuomion tottelemattomista: Â»Totisesti, he eivÃ¤t usko.Â»

34. Sano: Â»Kuka teidÃ¤n epÃ¤jumalistanne pystyy saamaan aikaan luomakunnan ja sitten palauttamaan sen alkulÃ¤hteeseensÃ¤?Â» Sano: Â»Jumala alkuunpanee luomakunnan ja sitten kutsuu sen palaamaan takaisin. Kuinka te siis olette ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤?Â»

35. Sano: Â»Kuka teidÃ¤n epÃ¤jumalistanne voi ohjata totuuteen?Â» Sano: Â»Jumala ohjaa totuuteen.Â» KenellÃ¤ siis on parempi oikeus saada seuraajia, HÃ¤nellÃ¤kÃ¶, joka ohjaa totuuteen, vaiko hÃ¤nellÃ¤, joka ei voi ketÃ¤Ã¤n ohjata; jota ohjataan itseÃ¤Ã¤n? Miten on siis teidÃ¤n laitanne? Miten te tuomitsette?

36. Useimmat heistÃ¤ seuraavat vain kuvitelmiaan, mutta totisesti kuvittelut eivÃ¤t kelpaa mihinkÃ¤Ã¤n, kun totuudesta on kysymys. Jumala tietÃ¤Ã¤ totisesti, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

37. Ja tÃ¤tÃ¤ Koraania ei olisi yksikÃ¤Ã¤n muu kyennyt aikaansaamaan paitsi Jumala. Se on vahvistus sille, mikÃ¤ ilmaistiin jo sitÃ¤ ennen, ja kirjoituksen selitys, joka totisesti on kaikkien maailmojen Herralta saatu.

38. VÃ¤ittÃ¤vÃ¤tkÃ¶ he, ettÃ¤ hÃ¤n (Muhammed) on sepittÃ¤nyt sen? Sano silloin: Â»Tuokaa sitten suura, joka on tÃ¤mÃ¤n kaltainen, ja huutakaa avuksenne ketÃ¤ voitte Jumalan asemesta, jos olette oikeassa.Â»

39. Ei, he selittÃ¤vÃ¤t valheeksi sen, mitÃ¤ he eivÃ¤t ymmÃ¤rrÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ tunne ja mitÃ¤ heille ei ole selitetty. Samalla tavoin vÃ¤Ã¤ristelivÃ¤t totuutta ennen heitÃ¤ elÃ¤neet, mutta katso, millainen oli vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten loppu.

40. Jokunen heistÃ¤ tosin siihen (Koraaniin) uskoo, ja jokunen heistÃ¤ ei siihen usko; mutta Herrasi tuntee parhaiten ne, jotka pahaa tekevÃ¤t.

41. Jos he pitÃ¤vÃ¤t sinua valehtelijana, sano heille: Â»Minun tekoni ovat minun, ja teidÃ¤n tekonne ovat teidÃ¤n; te ette ole vastuussa minun teoistani, ja minua eivÃ¤t sido teidÃ¤n tekonne.Â»

42. Jotkut heistÃ¤ kuuntelevat sinua; kykenetkÃ¶ saamaan kuurot kuuleviksi, vaikkapa he eivÃ¤t ymmÃ¤rtÃ¤isikÃ¤Ã¤n?

43. Jokunen heistÃ¤ katsoo sinuun; kykenetkÃ¶ ohjaamaan sokeita, vaikkapa heillÃ¤ ei olisi valoa?

44. Totisesti, Jumala ei tee vÃ¤hÃ¤isintÃ¤kÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ ihmissuvulle, mutta ihmiset tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ itselleen.

45. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n kokoaa heidÃ¤t yhteen, ja on kuin heillÃ¤ olisi aikaa vain tunnin verran, he tuntevat toisensa. Totisesti, niiden on hÃ¤viÃ¶, jotka vÃ¤ittivÃ¤t valheeksi Jumalan tulemisen ja joita ei ohjattu oikealle tielle.

46. Ja joko sitten Me nÃ¤ytÃ¤mme sinulle jotakin siitÃ¤, minkÃ¤ olemme heille varannut, tai annamme sinulle sitÃ¤ ennen tÃ¤yden palkkasi, joka tapauksessa he palaavat luoksemme. Ja silloin Jumala on heidÃ¤n tekojensa todistaja.

47. Jokaista kansaa varten on lÃ¤hettilÃ¤s, ja kun heidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ saapuu, ratkaistaan heidÃ¤n asiansa oikeudenmukaisesti eikÃ¤ heille tehdÃ¤ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

48. Ja he sanovat: Â»Milloin tÃ¤mÃ¤ lupaus tÃ¤ytetÃ¤Ã¤n, sanokaa se, jos olette luotettavia?Â»

49. Sano: Â»Minulla ei ole valtaa vahingoittaa eikÃ¤ hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ itseÃ¤ni, paitsi miten Jumala suvaitsee.Â» Jokaisella kansalla on mÃ¤Ã¤rÃ¤aikansa. Kun heidÃ¤n aikansa tulee, he eivÃ¤t voi siirtÃ¤Ã¤ sitÃ¤ tuntiakaan tuonnemmaksi eivÃ¤tkÃ¤ liioin joudutta sen saapumista.

50. Sano: Â»Jos Jumalan rangaistus yllÃ¤ttÃ¤isi teidÃ¤t yÃ¶llÃ¤ tai pÃ¤ivÃ¤llÃ¤, niin soisivatko syntiset sen itselleen nopeammin ehtivÃ¤n?

51. Vai uskotteko siihen vasta silloin, kun se teidÃ¤t saavuttaa?Â» Sano: Â»Nyt te uskotte, vaikka jo olitte halunneet sen tuloa joudutta.Â»

52. Silloin sanotaan vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisille: Â»Maistakaa ikuista tuskaa; teidÃ¤t palkitaan vain sen mukaan, mitÃ¤ olette ansainneet.Â»

53. Ja he pyytÃ¤vÃ¤t sinulta vahvistusta: Â»Onko se totta?Â» Sano: Â»On, Herran nimessÃ¤, se on tÃ¤yttÃ¤ totta; ja te ette voi paeta.Â»

54. Jos mikÃ¤ hyvÃ¤nsÃ¤ sielu, joka on tehnyt vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, omistaisi kaiken, mitÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on, hÃ¤n tarjoaisi sen varmasti lunnaiksi puolestaan, ja kun he nÃ¤kevÃ¤t tuomion, he ilmaisevat katumuksensa. HeidÃ¤n asiansa ratkaistaan totuuden

mukaan, eikÃ¤ heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tehdÃ¤.

55. Totisesti, eikÃ¶ kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, kuulu Jumalalle? Totisesti, eikÃ¶ Jumalan lupaus pysy? Mutta useimmat heistÃ¤ ovat tietoa vailla.

56. HÃ¤n antaa elÃ¤mÃ¤n, ja HÃ¤n antaa kuoleman, ja HÃ¤nen luokseen olette kaikki luodut palaamaan.

57. Oi ihmiset! Totisesti, olette saaneet Herraltanne kehoituksen ja parannuksen rintanne vaivoihin sekÃ¤ johdatuksen ja laupeuden uskovaisille.

58. Sano: Â»Jumalan mielisuosiosta ja HÃ¤nen armostaan.Â» TÃ¤stÃ¤ ihmiset iloitkoot. TÃ¤mÃ¤ on parempi kuin kaikki, mitÃ¤ he ovat ahnehtineet.

59. Sano: Â»Oletteko ajatelleet, mitÃ¤ Jumala on teille lÃ¤hettÃ¤nyt ravinnoksi? Toisia aineita te pidÃ¤tte lain sallimina, toisia kiellettyinÃ¤.Â» Sano: Â»Onko Jumala antanut teille luvan tehdÃ¤ nÃ¤in, vai sepitÃ¤ttekÃ¶ valhetta Jumalaa vastaan?Â»

60. Ja jotka sepittÃ¤vÃ¤t valhetta Jumalaa vastaan, millaiseksi kuvittelevat he ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤n? Totisesti, Jumala on armon Herra ihmisiÃ¤ kohtaan, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ole kiitollisia.

61. Ja sinÃ¤ (oi Muhammed!) et toimi missÃ¤Ã¤n asioissa etkÃ¤ lue Jumalan puolesta julki osaakaan Koraanista, ettekÃ¤ te ihmiset suorita tekoakaan MeidÃ¤n pitÃ¤mÃ¤ttÃ¤ teistÃ¤ vaaria sitÃ¤ tehdessÃ¤nne. Ei edes pienintÃ¤ hiukkasta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ tai avaruudessa voida kÃ¤tkeÃ¤ sinun Herrasi katseilta, eikÃ¤ ole olemassa sitÃ¤ pienempÃ¤Ã¤ eikÃ¤ suurempaa, jota ei olisi selvÃ¤ssÃ¤ (Jumalan tiedon) Kirjassa.

62. Totisesti niillÃ¤, jotka ovat lÃ¤hellÃ¤ Jumalaa, ei ole mitÃ¤Ã¤n pelkoa, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

63. Jotka uskovat Jumalaan ja harjoittavat hartautta,

64. heille kuuluvat ilon sanomat tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja tulevassa. Jumalan sanoja ei voida muuttaa. TÃ¤mÃ¤ on heidÃ¤n voitonriemunsa.

65. Ã„lkÃ¶Ã¶n heidÃ¤n puheensa sinua surettako. Totisesti, kunnia kuuluu kokonaan Jumalalle; HÃ¤n on kaikkikuuleva, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

66. Totisesti, eivÃ¤tkÃ¶ kaikki, taivaassa olevat ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ olevat, kuulu Jumalalle? Ja ne, jotka huutavat Jumalan asemesta epÃ¤jumalia, seuraavat vain kuvitelmiaan eivÃ¤tkÃ¤ tee muuta kuin valehtelevat.

67. Juuri Jumala on luonut yÃ¶n voidaksemme silloin levÃ¤tÃ¤ ja pÃ¤ivÃ¤n valon lÃ¤hteeksi. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on selvÃ¤t merkit niille. jotka tarkkaavat.

68. He sanovat: Â»Jumala on hankkinut itselleen lapsen.Â» HÃ¤nelle olkoon kunnia. HÃ¤n on riippumaton. HÃ¤nelle kuuluu kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. TeillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n valtuutta sanoa nÃ¤in: vai puhutteko Jumalasta sellaista, mitÃ¤ ette tiedÃ¤?

69. Sano: Â»Totisesti, ne jotka sepittÃ¤vÃ¤t valhetta Jumalaa vastaan, eivÃ¤t menesty.Â»

70. HeidÃ¤n nautintonsa tÃ¤ssÃ¤ maailmassa on ajallista, ja sitten heidÃ¤n on palattava takaisin MeidÃ¤n luoksemme. Silloin Me annamme heidÃ¤n maistaa ankaraa tuskaa epÃ¤uskonsa takia.

71. EsitÃ¤ heille kertomus Nooasta, kun hÃ¤n sanoi kansalleen: Â»Oi kansani! Jos minun esiintymiseni ja muistutukseni Jumalan merkeistÃ¤ ovat teille raskaat, koska minÃ¤ luotan Jumalaan, niin toimikaa silloin yhdessÃ¤ ja huutakaa epÃ¤jumalianne, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ epÃ¤rÃ¶ikÃ¶ hankkeessanne, vaan pankaa se tÃ¤ytÃ¤ntÃ¶Ã¶n minua vastaan viivyttelemÃ¤ttÃ¤!

72. Jos te sitten kÃ¤Ã¤nnytte takaisin, en vaadi mitÃ¤Ã¤n hyvitystÃ¤. Minun hyvitykseni on yksin Jumalan kÃ¤sissÃ¤, onhan minun sallittu kuulua oikeauskoisiin (muslimeihin).Â»

73. Mutta he valehtelivat hÃ¤ntÃ¤ vastaan, ja silloin Me pelastimme hÃ¤net ja hÃ¤nen kanssaan arkissa olleet. Me teimme heistÃ¤ suvun jatkajat ja hukutimme ne, jotka selittivÃ¤t MeidÃ¤n merkkimme valheeksi. Katso siis, millainen oli niiden loppu, joita oli varoitettu.

74. Sittemmin nostimme Me hÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤ profeettoja kansojensa keskuuteen, ja he toivat nÃ¤ille selvÃ¤t todistukset,

mutta eivÃ¤t nÃ¤mÃ¤ ottaneet uskoakseen siihen, mitÃ¤ olivat aikaisemmin kutsuneet valheeksi. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me sinetÃ¶imme niiden sydÃ¤met, jotka syntiÃ¤ tekevÃ¤t.

75. HeidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ annoimme Me Mooseksen ja Aaronin mennÃ¤ Faraon ja hÃ¤nen pÃ¤Ã¤llikkÃ¶jensÃ¤ luo mukanaan MeidÃ¤n merkkimme, mutta he suhtautuivat niihin ylimielisesti ollen syntisiÃ¤ ihmisiÃ¤.

76. NiinpÃ¤ kun Me lÃ¤hetimme totuuden heidÃ¤n luokseen, he sanoivat: Â»Aivan varmasti tÃ¤mÃ¤ on ilmeistÃ¤ taikuutta.Â»

77. Mooses sanoi: Â»NÃ¤inkÃ¶ puhutte totuudesta, kun se saavuttaa teidÃ¤t? Onko tÃ¤mÃ¤ taikuutta? Taikurit eivÃ¤t milloinkaan menesty.Â»

78. He sanoivat: Â»Oletko tullut luoksemme kÃ¤Ã¤nnyttÃ¤Ã¤ksesi meidÃ¤t pois siitÃ¤, mihin olemme nÃ¤hneet esi~isiemme turvautuneen, ja saattaaksesi maan valtiuden teidÃ¤n kahden kÃ¤siin? Me emme aio teihin uskoa.Â»

79. Ja Farao sanoi: Â»Tuokaa eteeni jokainoa taitava noita!Â»

80. Ja kun taikurit olivat saapuneet, Mooses sanoi heille: Â»HeittÃ¤kÃ¤Ã¤ maahan, mitÃ¤ aiotte heittÃ¤Ã¤!Â»

81. Kun he olivat niin tehneet, Mooses sanoi: Â»Se, mitÃ¤ olette saaneet aikaan, on noituutta. Totisesti, Jumala on tekevÃ¤ sen mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤ksi. Totisesti, Jumala ei edistÃ¤ pahuudentekijÃ¤in toimia.Â»

82. Jumala on vahvistava totuuden sanainsa voimalla, vastoin syntisten tahtoakin.

83. Mutta paitsi erÃ¤itÃ¤ hÃ¤nen kansansa nuoria eivÃ¤t ketkÃ¤Ã¤n uskoneet Moosekseen, koska he pelkÃ¤sivÃ¤t Faraon ja hÃ¤nen johtomiestensÃ¤ vainoavan heitÃ¤. Farao oli todellakin itsevaltias maassa ja hÃ¤n kuului niihin, jotka toimivat hillittÃ¶mÃ¤sti.

84. Mooses sanoi: Â»Oi kansani, jos uskotte Jumalaan, luottakaa HÃ¤neen, mikÃ¤li olette oikeauskoisia.Â»

85. Ja niin he sanoivat: Â»Jumalaan me luotamme. Oi Herramme, Ã¤lÃ¤ salli tÃ¤mÃ¤n vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisen kansan meitÃ¤ vainota!

86. Pelasta meidÃ¤t armossasi tÃ¤stÃ¤ uskottomasta kansasta!Â»

87. Me annoimme Moosekselle ja hÃ¤nen veljelleen tÃ¤mÃ¤n ilmoituksen: Â»Te kaksi, varustakaa kansallenne taloja EgyptissÃ¤, tehkÃ¤Ã¤ niistÃ¤ oikeita rukoushuoneita ja yllÃ¤pitÃ¤kÃ¤Ã¤ hartauden harjoittamista sekÃ¤ julistakaa iloista sanomaa oikeauskoisille!Â»

88. Mooses sanoi: Â»Herra! Totisesti olet suonut Faraolle ja hÃ¤nen johtomiehilleen hyvinvointia ja rikkauksia tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤. Herra, he saavat kansan luopumaan Sinun tieltÃ¤si. Herra, pyyhi pois heidÃ¤n rikkautensa ja koveta heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, niin ettÃ¤ he eivÃ¤t usko, ennen kuin nÃ¤kevÃ¤t tuskallisen tuomionsa! Â»

89. HÃ¤n sanoi: Â»Sinun rukouksesi on jo kuultu. PysykÃ¤Ã¤ te kaksi siis lujina Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ seuratko niiden menoa, jotka ovat tietoa vailla.Â»

90. Me annoimme Israelin lasten kulkea meren poikki, ja silloin Farao sotajoukkoineen seurasi heitÃ¤ sorron- ja vallanhaluisena, kunnes hÃ¤n joutui veden valtaan ja sanoi: Â»MinÃ¤ uskon, ettei ole olemassa muuta jumaluutta kuin HÃ¤n yksin, johon Israelin lapset uskovat. MinÃ¤ myÃ¶s tunnustaudun oikeauskoiseksi.Â»

91. Â»Nyt kyllÃ¤kin! Mutta ennen olet ollut tottelematon ja kuulunut vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin.

92. Siksi Me tahdomme tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ pelastaa pinnalle ruumiisi, jotta olisit muistomerkkinÃ¤ sille, joka on sinun seuraajasi.Â» Mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t vÃ¤litÃ¤ MeidÃ¤n merkeistÃ¤mme.

93. Me todella jÃ¤rjestimme Israelin lapsille hyvÃ¤t asuinsijat ja varustimme heidÃ¤t hyvÃ¤llÃ¤ ravinnolla, eivÃ¤tkÃ¤ he olleet eripuraisia ennen kuin paisuivat tiedossaan. Totisesti, Herrasi on ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ratkaiseva sen, mistÃ¤ he kiistelivÃ¤t.

94. Jos sinÃ¤ epÃ¤ilet sitÃ¤, minkÃ¤ olemme sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt, niin kysy niiltÃ¤, jotka ennen sinua lukivat Kirjaa. Totuus tuli sinulle Herraltasi; sentÃ¤hden Ã¤lÃ¤ kuulu niihin, jotka kiistelevÃ¤t.

95. Ã„lÃ¤kÃ¤ kuulu niihin, jotka selittÃ¤vÃ¤t valheeksi Jumalan merkit, ettet joutuisi kadotettujen joukkoon.

96. Totisesti, ne, joita vastaan Herran sana on tullut sitovaksi, eivÃ¤t usko,

97. vaikkapa kaikkinaisia merkkejÃ¤ heille annettaisiin, ennenkuin he nÃ¤kevÃ¤t tuskallisen tuomionsa.

98. MinkÃ¤ tÃ¤hden ei yksikÃ¤Ã¤n kaupunki, lukuunottamatta Joonaan kansaa, uskonut ajoissa, niin ettÃ¤ sen uskosta olisi koitunut jotakin hyÃ¶tyÃ¤? Kun he uskoivat, niin Me pÃ¤Ã¤stimme heidÃ¤t hÃ¤peÃ¤llisen tuskan alta tÃ¤ssÃ¤ maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja annoimme heidÃ¤n nauttia jonkin aikaa.

99. Jos Herrasi olisi niin tahtonut, niin kaikki, jotka maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ovat, olisivat yhdessÃ¤ uskoneet. Tahdotko sinÃ¤ pakottaa ihmisiÃ¤ tulemaan oikeauskoisiksi?

100. Ei yksikÃ¤Ã¤n sielu voi uskoa muuten kuin Jumalan tieten. Ja HÃ¤n langettaa rangaistuksen niille, jotka ovat ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

101. Sano: Â»Katso mitÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤!Â» Mutta merkit ja varoitukset eivÃ¤t auta vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n ihmisiÃ¤, jotka eivÃ¤t usko.

102. He odottavat ainoastaan sellaista, mitÃ¤ tapahtui heidÃ¤n edeltÃ¤jiensÃ¤ pÃ¤ivinÃ¤. Sano: Â»Odottakaa siis! Totisesti minÃ¤ olen odottava teidÃ¤n rinnallanne.Â»

103. Silloin Me pelastamme lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme ja ne, jotka uskovat. MeidÃ¤n velvollisuutemme on pelastaa uskovaiset.

104. Sano: Â»Oi ihmiset! jos epÃ¤ilette minun uskoani, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ minÃ¤ en palvele niitÃ¤, joita te palvelette Jumalan vertaisina, vaan minÃ¤ palvelen Jumalaa, joka on antava teille tÃ¤yden palkkanne, ja minut on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty kuulumaan niihin, jotka uskovat.Â»

105. Sinut on myÃ¶s mÃ¤Ã¤rÃ¤tty elÃ¤mÃ¤Ã¤n totisessa uskossa, mieleltÃ¤si vilpittÃ¶mÃ¤nÃ¤. Ã„lÃ¤kÃ¤ kuulu pakanoitten joukkoon.

106. Ã„lÃ¤ huuda avuksesi Jumalan vertaisena sellaista, mikÃ¤ ei sinua hyÃ¶dytÃ¤ eikÃ¤ vahingoita, sillÃ¤ jos nÃ¤in teet, olet kuuluva vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten joukkoon.

107. Jos Jumala lyÃ¶ sinua jollakin vaivalla, ei kukaan muu paitsi HÃ¤n voi sitÃ¤ pois ottaa. Ja jos HÃ¤n tarkoittaa sinulle jotakin hyvÃ¤Ã¤, ei kukaan voi HÃ¤nen armoaan pois kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤. HÃ¤n antaa sen kohdata palvelijoistaan ketÃ¤ HÃ¤n suvaitsee. SillÃ¤ HÃ¤nellÃ¤ on kaikki anteeksiantamus ja kaikki armo.

108. Sano: Â»Oi ihmiset! Totisesti, Herranne on lÃ¤hettÃ¤nyt teille totuuden. KetÃ¤ tahansa ohjataankin, on se johdatusta hÃ¤nen oman sielunsa hyvÃ¤ksi, mutta kuka ikinÃ¤ menee kadotukseen, hÃ¤n hukkuu vastoin omaa parastaan. En minÃ¤ ole teidÃ¤n vartijanne.Â»

109. Seuraa sitÃ¤, mihin olet mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, ja pysy lujana kunnes Jumala on tuomitseva, sillÃ¤ HÃ¤n on tuomareista paras.